

„KRISTOVO SVĚTLO ZÁŘÍ NADE VŠEMI“

LITURGIE PRO EKUMENICKOU NEDĚLI 23. ZÁŘÍ 2007

Liturgie vychází z toho, že tato ekumenická bohoslužba se koná na ve večerních hodinách, tedy mimo čas „vlastních“ bohoslužeb. Jejím tématem je motto pro 3. evropského ekumenického shromáždění v Sibiu: „Kristovo světlo září nade všemi.“ (Liturgii připravili bratři Dušan Hejbal a Martin Hlouch ze starokatolické církve).

Předsedajícím (P) je zástupce hostitelské církve, liturgy (L) jsou zástupci ostatních církví, V znamená všichni – celé shromáždění.

ÚVODNÍ CHVALOZPĚV „Jsi světlem, Kriste...“ (Lucernarium sv. Hilariona)

Za ticha a šera přichází průvod zástupců církví k obětnímu stolu. Předsedající nese hořící svíci, kterou upevní do svícnu. Poté se zpívá tzv. lucernarium, antifonu, která se opakuje po každé druhé sloce, zpívá celé shromáždění, sloky sbor (schola). Při zpěvu si mohou všichni zapalovat svíce a rozsvítí se světla v kostele (sboru).

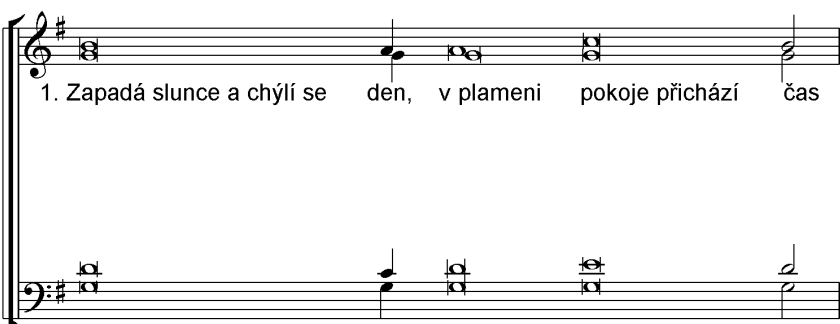
Antifona:

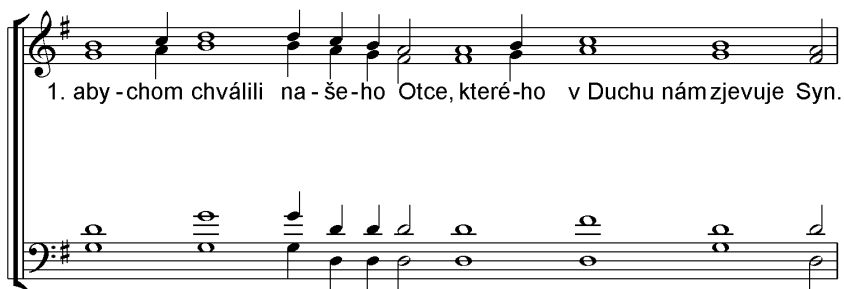
Jsi svět - lem, Kris - te, jsi ob - ra - zem Ot - co - vy tvá - ře

tvá lás - ka zá - ří nám v tem - no - tách.

1. Zapadá slunce a chýlí se den, v plameni pokoje přichází čas

1. aby - chom chválili na - še - ho Otce, které - ho v Duchu nám zjevuje Syn.

2. Prameni života, věčný jsi Pán,
z tebe vše vychází, vše je tvůj dar,
k tobě se navrací večerní chvála
a celé stvoření zpívá svůj dík, *Ant.*

3. Ježíši Kriste, tys Boží Syn,
Spasitel světa, náš bratr i Pán,
víme, že nenecháš v samotě noci
nás, pro něž z lásky ses člověkem stal.

4. Znáš naše trápení, ty věčný Bůh,
v životě, ve smrti, byls jeden z nás,
nesl jsi všechno, co nás lidi tíží,
teď žiješ navěky v světle a slávě. *Ant.*

5. Zůstávej s námi, Pane, i teď,
ať tvůj Duch svatý v nás živí tvůj žár,
vlévej nám do srdce svou božskou zář,
naději kterou nám nevezme smrt.

6. Až jednou umlkne náš lidský hlas,
srdce a vědomí utichne s ním,
Ježíši pomoz nám překročit práh
Otcova domu, kde toužíme žít. *Ant.*

7. Slyšel jsi zblízka náš první dech,
jsi s námi na cestách, kamkoliv jdeme,
prosíme, Pane, dokonči své dílo,
které jsi připravil každému z nás.

8. Pohleď, tvůj svět je nouze a stín,
chladne a chvěje se, začíná noc,
nenech své stvoření opuštěné,
Sesílej Ducha a obnovuj svět. *Ant.*

POZDRAV A UVEDENÍ DO BOHOSLUŽBY.

P: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.
(2K 13, 13)

V: I s tebou.

Předsedající pak uvítá přítomné, představí zástupce církvi a krátce uvede liturgii.

ÚKON KAJÍCNOTI

L: A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy. Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu. Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti. (1J 1,5-9)

chvíle ticha

L: Přišel jsi na tuto zem, abys lidem přinesl světlo, Pane: Smiluj se nad námi.

V: Pane, smiluj se nad námi.

L: Svou obětí nás vyvádíš z temnoty hříchů, Kriste: Smiluj se nad námi.

V: Kriste, smiluj se nad námi.

L: Otevři naše oči, ať vidíme světlo tvé lásky, Pane: Smiluj se nad námi.

V: Pane, smiluj se nad námi.

L: Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, odpusť nám hříchy a uveď nás do života věčného.

V: Amen.

píseň

MODLITBA:

P: Bože, Otče a prameni všeho života,
tys daroval světu svého Syna,
aby jeho světlo svítilo nade všemi a vedlo nás k tobě.
Přiznej se k těm, kteří se jeho světlem dávají vést,
aby byli jedno, jako On je jedno s tebou.
Rozpomeň se i na ty, kteří tápají ve tmách
a otevři jejich oči, aby uviděli tvou lásku a uvěřili v tebe.
Prosíme tě o to skrze Ježíše Krista,
tvého Syna a našeho bratra,
který s tebou a Duchem svatým
žije v našem středu nyní i navěky.

V: Amen

SLOVO BOŽÍ

1. čtení:

A nyní praví Hospodin, který mě vytvořil jako svého služebníka už v životě matky, abych k němu přivedl Jákoba nazpět, byť i nebyl shromážděn Izrael. Stal jsem se váženým v Hospodinových očích, můj Bůh je záštita moje. On dále řekl: "Nestačí, abys byl mým služebníkem, který má pozvednout Jákovovy kmeny a přivést zpátky ty z Izraele, kdo byli ušetřeni; dal jsem tě za světlo pronárodům, abys byl spása má do končin země." Toto praví Hospodin, vykupitel Izraele, jeho Svatý, tomu, který je v opovržení, jehož má kdejaký pronárod v ohavnosti, služebníku vládců: "Spatří tě králové a povstanou, a velmožové se skloní, kvůli Hospodinu, který je věrný, kvůli Svatému Izraele, který tě vyvolil."
(Iz 49,5-7)

nebo:

Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. Rozmnožil jsi národ, rozhojnil jsi jeho radost; budou se před tebou radovat, jako se radují ve žních, tak jako jásají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jeho břemene a hůl na jeho záda i prut jeho poháněče zlomíš jako v den Midjánu. Pak každá bota obouvaná do válečné vřavy a každý plášť vyválený v prolité krvi budou k spálení, budou potravou ohně. Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: "Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje." Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.

(Iz 9,1-6)

Žalm (je vhodné jej zpívat, případně vhodnou píseň):

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál?
Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach?
Když se na mě vrhli zlovolníci, aby pozřeli mé tělo,
protivníci, moji nepřátelé, sami klopýtli a padli.
Kdyby se proti mně položilo vojsko, mé srdce nepocítí bázeň,
kdyby proti mně i bitva vzplála, přece budu doufat.
O jedno jsem prosil Hospodina a jen o to budu usilovat:
abych v domě Hospodinově směl bydlet po všechny dny, co živ budu,
abych patřil na Hospodinovu vládlost a zpytoval jeho vůli v chrámu.
On mě ve zlý den schová ve svém stánku,
ukryje mě v skrýši svého stanu, na skálu mě zvedne.

(Ž 27,1-5)

2. čtení:

I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem. Žijte proto jako děti světla - ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda; zkoumejte, co se líbí Pánu. Nepodílejte se na neužitečných skutcích tmy, naopak je nazývejte pravým jménem. O tom, co oni dělají potají, je odporné i jen mluvit. Když se však ty věci správně pojmenují, je jasné, oč jde. A kde se rozjasní, tam je světlo. Proto je řečeno: Probuď se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus.

(Ef 5,8-14)

nebo:

Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše. Neboť Bůh, který řekl 'ze tmy ať zazáří světlo', osvětlil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově. Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás. Na všech stranách jsme tísněni, ale nejsme zahrnání do úzkých; jsme bezradni, ale nejsme v koncích; jsme pronásledováni, ale nejsme opuštěni; jsme sráženi k zemi, ale nejsme poraženi. Stále nosíme na sobě znamení Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšův byl na nás zjeven.

(2K 4,5-10)

nebo:

Nepíšu vám, moji milí, nové přikázání, ale přikázání staré, které jste měli od počátku; staré přikázání je to slovo, které jste slyšeli. A přece vám píšu přikázání nové - vždyť se stalo skutečností v něm i ve vás, že tma ustupuje a pravé světlo již svítí. Kdo říká, že je v světle, a přitom nenávidí svého bratra, je dosud ve tmě. Kdo miluje svého bratra, zůstává ve světle a není nikomu kamenem úrazu. Kdo nenávidí svého bratra, je ve tmě a ve tmě chodí; neví, kam jde, neboť tma mu oslepila oči.

(1J 2,7-11)

Zpěv Aleluja (ze zpěvů Taizé)

Evangelium:

Ježíš k nim opět promluvil a řekl: "Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života." Farizeové mu řekli: "Ty vydáváš svědectví sám o sobě, proto tvé svědectví není pravé." Ježíš jim odpověděl: "I když vydávám svědectví sám o sobě, moje svědectví je pravé, neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Vy nevíte, odkud přicházím a kam jdu. Vy soudíte podle zdání. Já nesoudím nikoho. Jestliže já přece soudím, je můj soud pravdivý, neboť nesoudím sám, ale se mnou i ten, který mě poslal."
(J 8,12-16)

nebo:

Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě." To řekl, aby naznačil, jakou smrtí má zemřít. Zástup mu odpověděl: "My jsme slyšeli ze zákona, že Mesiáš má zůstat navěky; jak ty můžeš říkat, že Syn člověka musí být vyvýšen? Kdo je ten Syn člověka?" Ježíš jim řekl: "Ještě jen malou chvíli je světlo mezi vámi. Dokud máte světlo, neustávejte v cestě, aby vás nepřekvapila tma; kdo chodí ve tmě, neví, kam jde. Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste se stali syny světla." Tak promluvil Ježíš; potom odešel a skryl se před nimi.
(J 12,31-36)

nebo:

Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh.
To bylo na počátku u Boha.
Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest.
V něm byl život a život byl světlo lidí.
To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.
Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan.
Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho.
Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví.
Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa.
Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal.
Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali.
Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.
(J 1,1-12)

Zpěv Aleluja (ze zpěvů Taizé)

Kázání

chvíle ticha

55VYZNÁNÍ VÍRY

Vyznání víry uvede jeden z liturgů těmito nebo podobnými slovy:

L: Sestry a bratři, vyznejme víru, která nás spojuje, slovy Apoštolského vyznání:

V: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.
I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho,
jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest,
sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých,

vstoupil na nebesa,
sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího,
odtud přijde soudit živé i mrtvé.
Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou,
společenství svatých,
odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

ZNAMENÍ POKOJE:

Je možno je uvést následujícími biblickými slovy:

L: Ať ve vašem srdci vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo.
(Kol 3,15)

nebo:

L: Buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.
(2 K 13,11)

L: Pozdravme se navzájem pozdravením pokoje.

*Pozdravení pokoje si vyměňuje pokud možno každý s každým například se slovy: „Pokoj tobě!“
nebo „Pokoj Kristův ať je s tebou!“*

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY

Přímluvné modlitby uvede jeden z liturgů např. těmito slovy:

Sjednoceni v Duchu svatém, kterému Ježíš svěřil svou církev modleme se k našemu nebeskému Otci:

*Jednotlivé prosby přednášejí nejlépe různí účastníci shromáždění a jejich skladba pokud možno respektuje schéma Církve, svět, strádající a ohrožení, místní církve, sbory a farnosti. Zohledňují rovněž konkrétní potřeby času a místa. Celé shromáždění se k jednotlivým prosbám připojuje slovy: Prosíme tě, vyslyš nás, nebo Pane, smiluj se, nebo zpěvem Kyrie eleison (Taizé).
Přímluvné modlitby jsou pak zakončeny **modlitbou Páně**.*

Po přímluvných modlitbách následuje závěrečné slovo předsedajícího a posléze požehnání.

ÁRONSKÉ POŽEHNÁNÍ:

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.
(Nu 6,24-26)

Bohoslužba končí závěrečnou písní